

Pressen i Oslo skrev —

Aftenposten: Stor suksess for Arne Weel og Karen Marie Løwert.

Arne Weel behøver ikke ofre et øjeblikks tanke på at Oslo før har sett Gösta Ekman, Max Hansen og Per Aabel, han har alle betingelser for å gøre Billy sannsynlig og morsom — hvilket han også gjør, ubesværet og med underfundig lune.

Karen Marie Løwert er ham en værdig partner, tar seg for det første glimrende ut — ja hun er nesten for dejlig å se — og ejer et humør, en spilleglæde og en fart som gjør de vildeste scenene ganske selvfølgelig. Den sinnsyake andre akten ble spilt av disse to med en slik fejende rutine og et saa smittende humør at jubelen truet med å løfte taket.

Verdens Gang: Arne Weel spiller Billy med en friskhet og et humør som er beundringsværdig, han er glimrende, og gjennom hele akten, hvor han blander cocktails og drikker seg salig er det tempo og friskhet i Spillet. Vi visste at Arne Weel var en betydelig skuespiller og sammenlignet med sine forgjængere i rollen har han ingen grunn til å skamme seg over Billy. Futtan var fremdeles i champagnen og den holdt sig gjennom hele forestillingen.

RYESGADE 9 - AARHUS
TELEFON 2905 - 2985

Vi løser
enhver Opgave . .

og giver Dem gerne
Forslag til Indretning
af Deres Hjem.

O. TESTMAN · KØBENHAVN

Den grønne Elevator

Program 35 Øre

Atter paa Farten —

Efter mere end et Aars daglige Ture med »Elevatoren« rundt paa københavnske Teatre og efter nogle Ugers festlige Installation paa Chat-Noir Teatret i Oslo, vender vi tilbage, hvor vi startede, og hvor vi for hver Gang bliver gladere og gladere for at komme: De danske Provinsscener.

Dog kun to har gjort hele Turen med fra Roskildepremieren, 19. Februar 1945, og til idag, hvor vi nærmer os den 500. Opførelse, Karen Marie Løwert og jeg, og naar vi runder dette Jubilæum, antagelig i August paa Aarhus Teater, er vi de eneste skandinaviske Skuespillere, der har spillet samme Rolle saa mange Gange i eet Træk, og vi regner saa smaat med at Teatermedarbejderforeningen indstifter en ny Teaterpokal for scenisk Udholdenhed, som vi to da som de første vel maa faa til Deling.

Ofte har man spurgt os, om det ikke var uudholdeligt at spille den samme Rolle i det tilsyneladende endeløse, og lige saa ofte har vi svaret: Tværtimod, vi maatte da være nogle utaknemmelige Skarn, hvis vi ikke var glade for at spille et Par af de bedste Lystspilroller, der er skrevet, og komme Folk til at le og hengive sig til et Par Timers overstadigt Pjank, og uden at tage os selv det mindste højtideligt tror jeg aldrig nogensinde tidligere end nu, hvor vi gerne vil glemme alt det triste og haarde som vi forhaabentlig engang har helt bag os, at have følt, ikke blot Beretigelsen, men ogsaa Nødvendigheden af den lette Kunst paa Teatret.

Kun ét har været svært: Hver Dag at skulle drikke saa forrygende meget — forhaabentlig tager jeg ikke Illusionen helt fra Dem, naar jeg tilstaar at det kun er Postevand tilsat alskens mærkelige Farver, vi drikker — ofte har vi ønsket, det var lidt ædlere Varer, vi skulde sætte til Livs, men saa havde vi vel nok ikke naaet de 500 Forestillinger, ja, vi var knap kommen igennem een.

Rundt om i Programmet har vi strøet lidt Pressemeddelelser og Billeder fra de forskellige Stationer »Elevatoren« har passeret — ikke blot for at prale, men ogsaa som lidt Mindelse om Personer og Begivenheder fra den lange festlige Elevatortur.

Men eengang standser »Elevatoren« vel, og saa tager vi fat paa Noël Cowards »Min Kone spørger«, som er spillet over 1000 Gange i London — vi holder af de høje Tal — og foruden i Stockholm og Oslo og som bliver »Det ny Teater«s Aabningsforestilling i København — foruden har jeg sikret mig »Olivia« af Terance Rattigan, Broadways største Lystspilsucces i de sidste Aar, og til Titelrollen fører jeg Forhandlinger med en af Landets populære Kunstnerinder, saa jeg regner altsaa ikke mere med at spille hver Forestilling 500 Gange, men haaber alligevel ved Hjælp af ovennævnte at kunne gennemføre 1947.

Og forinden glæder vi os altsaa til atter at sætte »Elevatoren« igang, først i Odense, hvis smukke Teater i Aar oplever sin 150. Sæson, hvorefter vi kører ud i Fredens befriede Danmark. Hver lille Krog, hver lille Plet, vil vi glæde os til at møde igen i skinnende Efteraarssol, i fejende Blæst og ruskende Regn — lykkelige ved at gense det alt sammen og denne Gang — frit!

Arne Weel.

„Den grønne Elevator“

Farce i 3 Akter af AVERY HOPWOOD

Oversættelse ved William Norrie. — Dekorationer Erik Aaes.

Iscenesættelse: Arne Weel.

efter kgl. Skuespiller Rasmus Christiansens mise an scene.

Personerne:

Billy	Arne Weel
Laura, hans Kone	Tove Grandjean
Jack	Paul Müller
Blanche, hans Kone	Karen Marie Løwert
Philip Evans	Chr. Balslev
Jessie, Pige hos Billy	Inge Hyllested
Spring } Flyttefolk	{ Harald Neble
Stop }	{ Peter Hansen

Handlingen foregaar i New York i vor Tid.

1. og 2. Akt i Billys Herreværelse.

3. Akt i Billys Soveværelse.

Intet Ophold mellem 1. og 2. Akt, ca. 10 Minutters Ophold mellem 2. og 3. Akt.

Scenen monteret af Lems Bolighus, Aarhus.

Teaterforlag: CARL STRAKOSCH

TOURNÉENS ADRESSE: RICH. STANGERUP, TORDENSKJOLDSGADE 23
KØBENHAVN K . TELEFONER: PALÆ 2709—6716

Efter at have overværet den 411. Opførelse af »Den grønne Elevator« paa Nygade-teatret i København skrev Christian Houmark følgende Brev til Arne Weel, som efter Forfatterens Tilladelse hermed offentliggøres.

Min kære Arne.

12. Marts 1946

Du skænkede mig en sjælden Oplevelse i Søndags, som jeg længe vil takke Dig for, Arne, det var en Præstation af sjælden Liv, af Kraft og af Lune og Opfindsomhed i Replik som i alt det Ydre, og saa var Din Billy fuldkommen uslidt, alene det fortjener den højeste Beundring. Naar jeg tænker tilbage, helt tilbage til Din yndefulde og plastisk saa henrivende Pjerrot i Glassalen og saa til i Dag, ja, kære Arne, saa har jeg jo set Dig i mange og højst forskellige Opgaver og altid med Glæde, men Billy, han var helt udenfor, hvad jeg tiltroede Dig, og derfor blev Glæden saa overraskende. Alt i Minespil og Diktion var saa absolut Dit eget, og intet Øjeblik forfaldt Du til Overdrivelse, Du viste en rig og træfsikker Komik i Tale som i Bevægelser — og saa fejrede Din Elskværdighed, der aldrig er sødladen og aldrig appellerer til Publikum, Triumfer, for Du var baade elegant og overlegen i Din Elskværdighed.

Arne, førend jeg saa, at Rasmus Christiansen havde været med i Iscenesættelsen — det skete først i den lange Mellemakt — kom »Den Stundesløse« i mine Tanker. Arne, Du kan spille ham, vis os ham, ak, om Du gjorde det. Men altid Tak for Billy.

Karen Marie var skøn at se og viste Fantasi, ikke mindst i sit stumme Spil, hendes Skikkelse har Holdning, og hun bevæger sig som fuldendt Dame, det er ikke ofte, det sker paa vore Scener. Hils hende, I var et smukt Par.

Tak til jer begge fra jeres
Christian

Paa „VARNA“ mødes hele Aarhus Sommeren igennem, og ingen Turist gæster Byen uden at aflægge Besøg paa Storrestauranten, hvis Navn har Klang langt ud over Landets Grænser — dels paa Grund af „VARNA“'s enestaaende skønne Beliggenhed, dels paa Grund af Etablissementets festlige Hygge, og sidst, men ikke mindst paa Grund af det berømte danske Køkken, hvis Ry „VARNA“'s dygtige Kokke gennem Aarene har gjort deres til at befæste.

Bordbestilling
Telf. 2x71 (7171)

Karen Marie Lowert som sammen med Arne Weel er den eneste, der har medvirket i samtlige 500 Opførelser af »Den grønne Elevator«, debuterede paa Apolloteatret i »3 gamle Jomfruer« og har siden tilhørt alle de førende Scener i København.

I Fru Betty Nansens sidste Sæson — Jubilæumssæsonen — var hun fast knyttet til Betty Nansen-Teatret, hvor hun spillede et betydeligt Repertoire.

Siden Marietta i »Bajadere« hos Arne Weel og som Gæst paa Aarhus Teater Kitty Packard i »Middag Kl. 8«.

Karen Marie Lowert har medvirket i en Række Films: »Det begyndte ombord«, »Genboerne« og »Livet paa Hegnsgaard«.

Karen Marie Lowert

Tove Grandjean

Tove Grandjean er Student fra Sortedams Gymnasium. Første Rolle: Steinunn i Sigurdjonsons »Ønsket« paa Studenterscenen. Paa »Komediehuset«s Elevskole. Derfra til Aarhus Teater i to Sæsoner. Spillede der Valborg i »Axel og Valborg«, Godsejerdatteren i Anders Olsens »Bundne Kræfter« og mange andre Roller.

Derefter 10 Aar paa Betty Nansen Teatret. Vigtigste Roller: Eline i »Fru Inger til Østraat«, Regine i »Gengangere«, Lady Howard i »Elisabeth«, Kolja i Kaj Munks »I Brændingen« og Inger i »Ordet«, Lærerinden i »Piger i Uniform«,

ogsaa her Valborg i »Axel og Valborg« samt mange Lystspilroller.

Fra Sommeren 1945 Laura i »Den grønne Elevator« paa Nygade-teatret i København og Chatnoir Teatret i Oslo.

✱

Inge Hyllested —

Her skulde egentlig have været et ubeskrevet Blad, for det er det, hun er — endnu, men til lige »Elevatoren«s grønne Haab.

Inge Hyllested

»Aftenbladet« skrev (20/2 46):

Festligt Elevatorstop i Aftes —

Et Aar i en Elevator kan jo nok give Fornemmelser i Kroppen. Men da det ikke er gaaet op og ned, kun op, med fulde Huse paa hver Etage, den har passeret, er Fornemmelsen kun Glæde. Efter den 365. Opførelse af »Den grønne Elevator« i Aftes ses Hovedpersonerne KAREN MARIE LØWERT og ARNE WEEL her paa Nygadede- atrets Scene gennem et Bjerg af Planter og Blomster. Det blev til Fest.

*

Den øvrige københavnske Presse skrev (2/5 45):

Politiken: Der blev hvinet som om Publikum var i Rutschebane, drevet af Haandkraft. Der blev mere end hvinet, der blev larmet og vrinsk.

Berlingske Tidende: »Den grønne Elevator« med Arne Weel og Karen Marie Løwert i Hovedrollerne er en humørfyldt Underholdning. Bifaldet bølgede fremover fra Salens Baggrund som Genlyd af de tres Successer, den har bag sig.

Nationaltidende: Fra sine Scala Dage og sin Riddersalsperiode har Arne Weel mange Venner, og de modtog ham ved Opførelsen af »Den grønne Elevator« som om han var vendt tilbage fra et Sejrstogt gennem en Verdensdel eller to.

Poul Müller

Christian Balslev. Student 1930. Cand. mag. (Tysk og Engelsk) 1938. Uddannet som Skuespiller ved Nationalteatret i München. Debut: Ferdinand i »Kabale og Kærlighed«. Indtil 1946: Aarhus Teater. Roller: Jack Favell i »Rebecca«, Lægen i »Middag Kl. 8«, Pastor Krøger i »Over Evne«, Petronius i »Den Vægelsindede«.

Isenesættelser: »Nathan den Vise« og »Skyggen af en Sabotør«. Tiltraadt hos Arne Weel 1/8 1946.

★

Christian Balslev

3650 Cocktails — paa 1 Aar! (Ekstrabladet 19/2 46).

Naar »Den grønne Elevator« nu har gaaet nøjagtig i et Aar, og samtidig nøjagtig 365 Gange, har Arne Weel for at opnaa den teaterhistorisk berømte Rus drukket nøjagtig 3650 Cocktails sammen med Karen Marie Løwert. Til Beroligelse for Larsen-Ledet kan det dog oplyses, at Ingredienserne bestaar af kold Te med Frugtfarve. Værre er det, at Arne Weel hver Aften har maattet drikke en hel Flaske Champagne, der bestaar af to Citronsodavand og en hvid Vand, hvilket sammenlagt giver 1095 kolde Sodavander. (Nu kan vi bedre forstaa, at der var Mangel paa Sodavandet —)

Hvad Karen Marie Løwert har brugt af Tøj, er heller ikke Smaating. Hun har slidt fire Kjoler, tre Par Sko — og nu giver det et Gisp i alle Damer — 24, skriver fireogtyve, Par Silkestrømper op ved Forestillingerne, mens Arne Weel kun har slidt 3 Smokinger op!

Mellem Kolleger (B.T. 14/5 45)

Da Ib Schønberg havde set »Den grønne Elevator« var han meget begejstret for Forestillingen og komplementerede bagefter Arne Weel for hans Præstation med følgende smukke og typisk Schønbergske Ord:

— Kære Arne, du har Rasmus Christiansens frodige Lune og Gösta Ekmans Elegance og Charme ... og saa konstaterede jeg med Glæde, at du har hugget næsten alle mine Pointer fra Opførelsen paa Det ny Teater.